

Projektsammenfatning.

Dokumentations-problemet

Der bliver talt en del om dokumentation i vores fag, og jeg må indrømme, at det forekommer mig noget svævende, hvad det begreb egentlig indtil videre kan og skal dække. Hvad angår *videofilmene* tror jeg, at jeg er nogenlunde klar på hvad der skal til for, at man kan anvende video som dokumentation og som et "person/journalmateriale" på linie med andet "person/journalmateriale". Men hvad med hensyn til alt det andet? Sagen er jo den, at den blotte mængde f.eks. af papirer (dokumenter) ikke er afgørende for om et forhold kan siges at være *dokumenteret*. Hvis en almindelig dødelig ikke kan se sig vej igennem og få overblik over en stak dokumenter/-videofilm, så er sagen ikke dokumenteret - den er blot stopfyldt med papirer/materiale, hvilket meget let kan betyde, at den i praksis er totalt uoverskuelig. "Dokumentation" kan blive, hvis det ikke allerede er det, et popord som vi fylder på i vores interne snak. Det ligger godt i munden og giver en fornemmelse af ansvarsfuldhed/professionisme, men det reelle indhold, fornemmer jeg som sagt, er noget tåget. For at give begrebet substans, er det nødvendigt at lave nogle modeller der udstikker retningslinier for, hvorledes formen for dokumentation skal være - alt med henblik på at gøre den praktisk anvendelig.

Projektsammenfatning.

Hermed nogle kommentarer til skemaet, som indtil videre skal opfattes som et oplæg. Så må vi se, hvad vi hen ad vejen kan blive enige om. Da det er en "sammenfatning" af et projekt, vi taler om, så giver det sig selv, at den skal være kort. Samtidig skal den også være relativt let at skrive. Det drejer sig altså ikke om 6 kilometer lyrik, hjemme-nat-arbejde og 4 extra-timer. Det eneste punkt, der stort set ikke allerede står beskrevet andet steds i personens materiale, er det sidste. Men lad os tage dem forfra: De første 3-4 punkter er der vel ikke så meget at sige til. Her skal i første omgang ikke stå andet end, hvad der står på projektbladet/-bladene dog uden at gå i detaljer vedrørende delmål o. lign.

Under punktet "*metoder*", som eksempelvis kan dreje sig om træning et bestemt antal gange om dagen med de og de personer, om hvor det foregår, hvorledes vi motiverer den handicappede, registreringer o.s.v., så finder jeg det relevant at nævne de forudsætninger, man samtidig arbejder med hos personalet. D.v.s. hvad skal personalet lære sig, i samme periode? Jeg synes det er et interessant punkt, fordi der altid, uanset hvad vi kalder vores projekter, er to parter, der skal lære noget. Det passer også godt i en større sammenhæng, at vi får pointeret, at vel at mærke har de normalhandicappede ansvar for, i varierende grad, at hjælpe de udviklingshæmmede med at udvikle deres ressourcer. Men de "normalhandicappede" har også selv ganske meget at lære og forstå, bl.a. fordi *personalets kundskab og forståelse* kan være en vigtig forudsætning for, at de handicappede kan få gavn af deres egen kundskab og forståelse.

I forbindelse med punktet "*resultat og begrundelse*" er det derfor vigtigt, at man vænner sig til at dele sol og vind lige. Hvis vi ikke får expliciteret personalets rolle/andel, så er jeg bange for, at det altid automatisk bliver den udviklingshæmmedes eller handicappets "skyld", når noget går i vasken. Nu skal det jo ikke forstås således, at vi skal begi' os ud i blodigt selvpiskeri og -bebrejdelser. Tanken er, at alle parter er bedst tjent med, at vi så nøgternt som muligt, beskriver de udslagsgivende

faktorer således, at bl.a. de der kommer senere, bliver i stand til at bedømme, hvor god en chance den givne beboer/bruger eller barn har fået i det givne projekt.

Når man ikke er bærer af sin egen udvikling og historie.

Det er nok værd lige at holde fast i, at projekter udgør en relativ lille del af kontakten mellem den handicappede og de professionelle hjælpere og at materialet omkring projekterne derfor ikke kan betragtes som tilstrækkeligt eller dækkende, når "historien" om, hvad der foregår i den handicappedes liv, skal skrives.

Måske er det et postulat, at udviklingshæmmede behøver historieskrivere. Jeg mener, de har brug for det, bl.a. fordi jeg igennem de 21 år, jeg har arbejdet omkring de handicappedes tilværelse, har set utallige eksempler på, at man tilsyneladende har startet forfra i en uendelighed på projektlignende tiltag uden nogensomhelst støtte og forankring i tilligere pædagogiske "anstrengelser"

Selv ganske velfungerende udviklingshæmmede kan have vanskeligheder med at fastholde deres historie/erfaringer overfor omverdenen og de vanskeligheder stiger selvfølgelig i takt med handicappets omfang.

A pro pos "historieskrivning" så er der jo igennem tiderne foregået masser af historieskrivning, hvis man ellers kan kalde det det, når vi husker Henrik, som ham der altid smed møblerne ud på gangen eller Elin, som hende der "åd viskestykker". Go' historie at have med sig - hva?

Projektsammenfatningen kunne medvirke til, at det pædagogiske arbejde bliver tilgængeligt og overskueligt for andre, end de der lige i øjeblikket er primært involverede. Den kunne være en del af historieskrivningen om de professionelle tiltag vedrørende den enkelte handicappede og således give efterverdenen mulighed for at tage stilling/vælge i forhold til hans/hendes historie, i stedet for at være tvunget til at behandle vedkommende som mere eller mindre historieløs.

Hvordan skal man så bruge projektsammenfatningen

Der er forskel på hvorledes, man styrer sine papirer. Lad os antage, at man f.eks. har tildelt hvert projekt sin mappe eller plastic chateche. I et sådant tilfælde ville det være en ide at starte hvert projekt med "*projektbladet*" og afslutte det med "*projektsammenfatningen*"

I den forbindelse skal det vel bemærkes at vi ikke har nogle færdige modeller for, hvorledes et *projektblad* skal se ud. Men vi har set mange på afdansnings-ballerne, og i hovedsagen ligner de to papirer hinanden, med undtagelse af, at projektbladet er mere udførligt specielt omkring delmål og argumentation samtidig med, at det altså mangler resultatrubrikken.

Jeg går stærkt ud fra, at medarbejderne på nuværende tidspunkt har computere til rådighed, så at gentagelser og kopier ikke er unødigt tidskrævende.

Så vil det nemlig ikke være besværligt at sætte prikken over i'et, ved at samle en kopi af alle projektsammenfatningerne i en mappe for sig, i kronologisk orden.

Via en sådan komprimeret oversigt får f.eks. førnævnte efterverden en reel mulighed for at skaffe sig overblik og hurtigt komme ind i resten af materialet. Dette er en af de meget interessante konsekvenser ved en *projektsammenfatning*.

Per Ankjær
september 2002